

† DANKBAAR AANDENKEN AAN
MEVROUW

Godelieve DE CUBBER

echtgenote van

Bertrand VAN DEN BOSSCHE

geboren te Oubraker op 3 december 1952
en overleden in het U.Z. te Gent
op 4 april 1997,
gesterkt door het sakrament
van de ziekenzalving.

Zeg het met woorden van Freddy De Vree: "Het leven is een lange of een korte dag. Bleek zwart bos en eindeloos grijze bomen dalend onder een hemel van gieren". Heeft Godelieve zich in haar uur van sterven vergist? Sterven op je karige middenleeftijd is te vroeg de mist ingaan naar de overzijde. Je moet naar de hemel. Waarom zo vroeg? Je hebt alleen de ochtend, de middag en het zomertuur gekend. Of met de woorden van de dichter: "Karige ochtend, nat water, leeg licht, rauw dorp, gesel van wind en as, brood zonder spelen. Het ergste is voorbij. Het ergste was dat je leefde".

Ze noemen Godelieve levenslustig in haar goede dagen, geïnteresseerd in mensen, vroeg op haar werk voor een babbel vooraf en een rondvraag hier en daar, optimist met de lach. Daarna kwam het koortsig leven, het zwakke lichaam, ellende op ellende, kliniek na kliniek, het gebaar van onvermogen, de droeve ogen van het afscheid. Na de lach en het optimisme van het volwassen leven kwam de stilte als een te lange middagpauze.

Gebaren van vriendelijkheid, maar achter luiken van verdriet. Het is mooi mens te zijn, vrouw en moeder. Wat je kent van een ander is zo weinig. Wat je kent van een mens zijn wolken, stiltes, gebaren, zoals je een huis van buiten ziet, niet verder dan de deurklopper waarachter mensen zich staande houden in goede en kwade dagen, harten zich geborgen weten bij elkaar. Wat je ziet, zijn de luiken van de buitenkant. Wie bij Godelieve ooit binnen ging, heeft geluisterd, ontmoette een mens die op sombere dagen op een ladder naar de zon wou klimmen. Bertrand bleef nabij, altijd. Bertrand ging mee, overal. Ten einde toe, van Ronse tot Gent. Filip (en Vanessa) werden groot. Het applaus van hun liefde.

Schoonheid duurt geen eeuwigheid. Je groeit gewoon dood. Een treurwilg geeft geen troost, tenzij aan wie eronder zwijgen op een zomeravond en hun dromen niet vergeten zijn. Hoor hoe Godelieve in de stilte zelf de stem en luister is. Zij spreekt niet meer van strijd. Zij straalt van licht gelijk de liefde van een vrouw en moeder straalt van licht, briljant, begaafd. En waarom zou Godelieve niet stralen? Waarom zou ze niet? Zij heeft recht op deze lenteprijs.

Nam is op zaterdag 3 mei 1997 om 18.30 uur.

De families :

**DE CUBBER - VAN DEN BOSSCHE
DE MULDER - DE SMET**

danken U voor uw gebed en medeleven.

Rouwl. & Drukw. B.V.B.A. RAOUL, Brakel.